Lieta Nr.A420264420
Lietas arhīva Nr. AA43-0734-21/12
ECLI:LV:ADAT:2021:1228.A420264420.7.S

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2021.gada 28.decembrī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnesis referents Kaspars Berķis,
tiesneses Ilze Amona un Valda Zommere

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /pers. A/ pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, sakarā ar Valsts ieņēmumu dienesta apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2021.gada 9.marta spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Pieteicēja /pers. A/ Valsts ieņēmumu dienestā (turpmāk – dienests) iesniedza 2019.gada ienākumu deklarāciju. Deklarācijā cita starpā deklarēti attaisnotie izdevumi – ziedojums 600 *euro* biedrībai „Dzelzceļa nozarē strādājošo deju kolektīvs" (turpmāk – biedrība) – un aprēķināta iedzīvotāju ienākuma nodokļa (turpmāk – IIN) pārmaksa 87,66 *euro*.

Dienests izvērtēja iesniegto deklarāciju. Ar dienesta 2020.gada 12.oktobra lēmumu Nr.31.1-8.2/NP/155016 (turpmāk – Lēmums) kā galīgo administratīvo aktu konstatēts, ka pieteicēja ir biedrības dalībniece, savukārt viena no biedrības amatpersonām ir pieteicējas māte /pers. B/, kura, lai gan ne vienpersoniski, tomēr var lemt par ziedojuma izlietojumu. Šādos apstākļos kritiski ir vērtējams ziedojuma filantropiskais raksturs. Tādējādi neizpildās likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 10.panta $1.^1$ un $1.^2$daļas nosacījumi, lai maksājumu biedrībai uzskatītu par ziedojumu, iekļautu deklarācijas attaisnotajos izdevumos un atmaksātu IIN pārmaksu.

[2] Pieteicēja vērsās Administratīvajā rajona tiesā ar pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, atmaksājot rezumējošā kārtībā aprēķināto un 2019.gadā avansa kārtībā samaksāto (ieturēto) IIN starpību 120 *euro* apmērā. Pieteikumā norādīti turpmāk minētie apsvērumi.

[2.1] 2019.gada 29.decembra maksājuma uzdevumā Nr.331 ierakstītais mērķis „Ziedojums deju kolektīvam" nenorāda uz konkrētu personu kā ziedoto līdzekļu saņēmēju, bet gan norāda uz ziedojuma filantropisko raksturu. Šis ir vispārējs ziedojums biedrības mērķu sasniegšanai un sabiedriskā labuma darbībai. Pieteicēja deju kolektīvā dejoja līdz 2013.gadam.

[2.2] Dienests pārkāpis vienlīdzības principu, jo par veiktajiem ziedojumiem no 2015.gada līdz 2018.gadam pieteicējai ir atmaksāts pārmaksātais IIN. Turklāt dienests pieteicējas māsai /pers. C/ par veikto ziedojumu biedrībai 2019.gadā atmaksāja IIN pārmaksu.

[3] Ar Administratīvās rajona tiesas 2021.gada 9.marta spriedumu pieteicējas pieteikums apmierināts un dienestam uzlikts pienākums atmaksāt pieteicējai rezumējošā kārtībā aprēķināto un 2019.gadā avansa kārtībā samaksāto (ieturēto) IIN starpību 120 *euro*. Spriedums motivēts šādi.

[3.1] Lietā ir strīds par to, vai pieteicējas 2019.gadā biedrībai nodotie finanšu līdzekļi 600 *euro* apmērā ir atzīstami par ziedojumiem un attiecīgi iekļaujami pieteicējas attaisnotajos izdevumos likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" izpratnē.

[3.2] Likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 10.panta pirmā daļa vispārīgi uzskaita attaisnotos izdevumus, kas atskaitāmi no gada apliekamo ienākumu apjoma, tostarp 3.punkts paredz, ka no gada apliekamo ienākumu apjoma ir atskaitāma summa, kas ziedojuma vai dāvinājuma veidā nodota budžeta iestādei vai Latvijas Republikā reģistrētai biedrībai, nodibinājumam, reliģiskai organizācijai vai to iestādei, kurai piešķirts sabiedriskā labuma organizācijas statuss.

Saskaņā ar šā panta $1.^1$daļu nauda vai cita lieta, kuru fiziskā persona – nodokļa maksātājs – bez atlīdzības nodod budžeta iestādei vai šā panta pirmās daļas 3.punktā minētajai organizācijai tās statūtos, satversmē vai nolikumā noteikto mērķu sasniegšanai, šā panta izpratnē uzskatāma par ziedojumu, ja saņēmējam nav noteikts pretpienākums veikt darbības, kuras uzskatāmas par atlīdzību.

Savukārt atbilstoši $1.^2$daļai šā panta pirmās daļas 3.punktu nepiemēro, ja nodokļa maksātāja ziedojuma saņēmējam noteiktajā ziedojuma mērķī ietverta tieša vai netieša norāde uz konkrētu personu kā ziedoto līdzekļu saņēmēju, kas ir ar ziedotāju saistīta persona vai ziedotāja darbinieks, vai ziedotāja darbinieka ģimenes loceklis.

[3.3] No Lēmuma izriet, ka faktiski vienīgais apstāklis, kura dēļ dienests ir apšaubījis pieteicējas nodoto finanšu līdzekļu filantropisko raksturu, ir tas, ka pieteicēja ir biedrības biedre un viņas māte ir biedrības amatpersona, kura tādējādi, lai arī ne vienpersoniski, tomēr var lemt par ziedoto līdzekļu izlietojumu. Attiecīgi dienests ir konstatējis likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 10.panta $1.^2$daļā paredzēto ierobežojumu ziedojuma iekļaušanai attaisnotajos izdevumos, proti, ziedojuma mērķis ir saistīts ar iespējama labuma gūšanu pašai ziedotājai.

Tiesas ieskatā, dienests nepamatoti plaši iztulkojis minētajā normā paredzēto ierobežojumu, kura galvenais mērķis ir novērst situācijas, kad ar sabiedriskā labuma organizācijas starpniecību līdzekļi tiek novirzīti pašas personas vai ar to saistītu personu vajadzībām. Tiesa nekonstatēja, ka normatīvie akti konceptuāli aizliegtu biedrības biedram ziedot savai biedrībai un saistībā ar to saņemt nodokļu atvieglojumus. Izšķirošais apstāklis ziedojuma iekļaušanai attaisnotajos izdevumos ir ziedojuma mērķis un tā tālākais izlietojums, par kuru dienests izteicis vispārīgus pieņēmumus, taču pēc būtības nav vērtējis.

[3.4] Sabiedriskā labuma organizāciju likuma 10.panta otrā daļa noteic, ka ziedojums, kuram nav noteikts izlietojuma mērķis vai par kura nodošanu nav noslēgts rakstveida līgums, ir vispārējs ziedojums un tas izlietojams statūtos, satversmē vai nolikumā norādītajiem mērķiem. Saskaņā ar šā likuma 11.panta pirmajā daļā noteikto sabiedriskā labuma organizācijai ir pienākums izlietot savu mantu un finanšu līdzekļus attiecīgās organizācijas statūtos, satversmē vai nolikumā norādītajiem mērķiem.

Konkrētajā gadījumā lietā nav strīda, ka biedrība, kurai ir ziedojusi pieteicēja, nenorādot konkrētu mērķi, ir spēkā esošs sabiedriskā labuma organizācijas statuss kultūras veicināšanas jomā.

Lietā nav ziņu, ka biedrība kā sabiedriskā labuma organizācija nav ievērojusi minētos sabiedriskā labuma organizācijas mantas un finanšu līdzekļu izlietošanas ierobežojumus.

Atbilstoši publiskajos reģistros pieejamai informācijai pieteicējas māte /pers. B/ 2019.gadā bija viena no piecām biedrības amatpersonām, kas biedrību ir tiesīga pārstāvēt kopīgi ar vismaz vēl vienu no izpildinstitūcijas locekļiem. Tādējādi /pers. B/ nevar īstenot vienpusēju biedrības vadību un pārstāvību. Turklāt valde kā izpildinstitūcija īsteno attiecīgās organizācijas statūtos, satversmē vai nolikumā norādītos mērķus. Lietā nav ziņu, ka pretēji Sabiedriskā labuma organizāciju likuma 12.panta pirmajā daļā ietvertajam aizliegumam sabiedriskā labuma organizācija sadala savu mantu un finanšu līdzekļus starp dibinātājiem, valdes vai citu pārvaldes institūciju (ja tādas izveidotas) locekļiem, kā arī izmanto mantu un finanšu līdzekļus tā, lai tieši vai netieši gūtu labumu (galvojumus, aizdevumus, vekseļus, kā arī citus materiālus labumus). Tādējādi tiesai nebija pamata apšaubīt biedrības finanšu līdzekļu, tostarp ziedojumu, izlietošanu biedrības mērķu vajadzībām, ko apstiprina arī pieteicējas pieteikumā norādītās vajadzības, kurām parasti biedrības finanšu līdzekļi tiek izlietoti.

[3.5] Turklāt izskatāmajā gadījumā ir būtiski, ka pieteicēja nav biedrības amatpersona (kā dienests kļūdaini norādījis savos paskaidrojumos). Pieteicēja norāda, ka kopš deju kolektīva dibināšanas brīža līdz 2013.gadam dejoja biedrības deju kolektīvā, un, apzinoties biedrības faktisko finansiālo situāciju un tās mērķus, kas vērsti uz tautas deju attīstību un biedrības sadarbību ar citiem deju kolektīviem, kas prasa finanšu resursus pasākumu organizēšanai u.tml., savu iespēju robežās veic ziedojumus biedrībai. Pieteicēja ar 2019.gada 29.decembra maksājuma uzdevumu ir veikusi pārskaitījumu ar norādi „Ziedojums deju kolektīvam". Lietā nav pierādījumu dienesta apgalvojumam, ka labuma guvēja no veiktā ziedojuma ir arī pieteicēja.

[3.6] Dienests arī nav pietiekami novērtējis biedrības darbības raksturu. Proti, biedrība ir dzelzceļa nozarē strādājošo deju kolektīvs, kuras biedri ir deju kolektīva dejotāji, un attiecīgi to pārstāv un pārvalda no to vidus izvēlēti biedrības locekļi. Tādējādi biedrība darbojas specifiskā nozarē un to veido dejas entuziasti uz brīvprātības pamata, lai sasniegtu biedrības definētos mērķus. Biedrībai nav peļņas gūšanas rakstura, līdz ar to šādā specifiskā nozarē biedrības sekmīgai darbībai jo īpaši būtisks ir katra biedra brīvprātīgs ieguldījums biedrības kopējo sabiedriskā labuma mērķu sasniegšanā.

No publiski pieejamās informācijas izriet, ka prakse piešķirt sabiedriskā labuma organizācijas statusu deju kolektīviem (biedrībām) ir diezgan izplatīta. Attiecīgi šādā gadījumā normatīvajam regulējumam, kā arī dienesta normatīvā regulējuma skaidrošanas un piemērošanas praksei attiecībā uz biedrības biedru un amatpersonu ziedotajiem līdzekļiem būtu jābūt skaidrai un konsekventai. Konkrētajā gadījumā no lietas materiāliem izriet, ka dienesta prakse šajā jautājumā nav konsekventa, proti, lietā nav strīda, ka pieteicējas un pieteicējas māsas iepriekš veiktie ziedojumi ir iekļauti attaisnotajos izdevumos. Kā norādījusi pieteicēja, par 2019.gadu līdzīgos tiesiskajos un faktiskajos apstākļos ir veikta nodokļa pārmaksas atmaksa.

[3.7] Apkopojot iepriekš minēto, tiesa konstatēja, ka pieteicējas 2019.gadā biedrībai ziedotie finanšu līdzekļi 600 *euro* atbilstoši likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 10.panta pirmā daļas 3.punktam kā ziedojumi bija atskaitāmi no gada apliekamo ienākumu apjoma. Attiecīgi pieteicējas pieteikums ir apmierināms, un dienestam ir uzliekams par pienākumu pieteicējai atmaksāt rezumējošā kārtībā aprēķināto un 2019.gadā avansa kārtībā samaksāto (ieturēto) IIN starpību 120 *euro*.

[4] Dienests par Administratīvās rajona tiesas 2021.gada 9.marta spriedumu iesniedza apelācijas sūdzību, norādot turpmāk minētos apsvērumus.

[4.1] Pirms ienākumu aplikšanas ar nodokli no gada apliekamo ienākumu apjoma netiek atskaitīti maksātāja izdevumi, kas ziedojuma veidā nodoti Latvijas Republikā reģistrētai biedrībai, ja ziedojuma mērķī ietverta tieša vai netieša norāde uz konkrētu personu kā ziedoto līdzekļu saņēmēju, kas ir ar ziedotāju saistīta persona.

Izskatāmajā gadījumā viena no biedrības amatpersonām ir pieteicējas māte. Ziedojumus biedrībai neierobežotai lietošanai ir veikušas tikai pieteicēja un viņas māsa. Minētais rada šaubas, vai pieteicējas veiktais ziedojums tiešām ir saistīts

ar biedrības kā sabiedriskā labuma organizācijas darbību, nevis biedrības statūtos noteikto darbību kopumā. Pieteicējas arguments, ka viņa kopš 2014.gada nav piedalījusies deju kolektīvā, nav apliecināts ar pierādījumiem un pats par sevi neļauj uzskatīt, ka ziedojumam piemīt filantropisks raksturs.

[4.2] Tiesa nepamatoti plaši tulkojusi piemērojamās tiesību normas un nav noskaidrojusi lietā nozīmīgus apstākļus, nav devusi administratīvā procesa dalībniekiem norādījumus un ieteikumus, kā arī savākusi pierādījumus, lai prasījuma robežās noskaidrotu lietas apstākļus un veikto ziedojuma novērtētu ne tikai pēc juridiskās formas, bet arī pēc ekonomiskā satura un būtības.

[5] Pieteicēja rakstveida paskaidrojumā norādījusi, ka dienesta apelācijas sūdzība nav pamatota. Pieteicēja uztur pieteikumā minētos apsvērumus un, iesniedzot biedrības pieteikumu budžeta programmas „Atlīdzība amatiermākslas kolektīvu vadītājiem un speciālistiem" atbalsta finansējuma saņemšanai, apliecina, ka 2014.gadā nav dejojusi deju kolektīvā.

Pieteicēja papildus paskaidrojumā norādījusi, ka 2021.gada 3.jūnijā ir stājies spēkā Administratīvās apgabaltiesas spriedums administratīvajā lietā Nr.A420137719, kurā ir apmierināts pieteicējas mātes /pers. B/ pieteikums par IIN atmaksu par ziedojumu biedrībai.

Motīvu daļa

[6] Pārbaudījusi lietā iesniegtos pierādījumus un izvērtējusi lietas dalībnieku argumentus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka dienesta apelācijas sūdzība nav pamatota un pieteikums ir apmierināms.

[7] Izvērtējusi Administratīvās rajona tiesas sprieduma motivāciju, apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa pārbaudīja lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus un pareizi secināja, ka pieteicējas veiktais maksājums biedrībai ir atzīstams par ziedojumu likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" izpratnē un tādējādi ir iekļaujams gada ienākumu deklarācijas attaisnotajos izdevumos.

Tā kā tiesas sniegtā argumentācija spriedumā ir pareiza un pilnībā pietiekama, apgabaltiesa saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturto daļu pievienojas Administratīvās rajona tiesas spriedumā veiktajam lietas apstākļu konstatējumam un sprieduma motivācijai, to neatkārtojot.

[8] Attiecībā par apelācijas sūdzībā paustajiem argumentiem Administratīvā apgabaltiesa papildus norāda turpmāk minēto.

Lietā nav strīda par to, ka biedrībai ir piešķirts sabiedriskā labuma organizācijas statuss. Sabiedriskā labuma organizāciju mērķis ir sabiedriskā labuma darbība. Sabiedriskā labuma darbība atbilstoši Sabiedriskā labuma organizāciju likuma 2.panta pirmajai daļai ir tāda darbība, kas sniedz nozīmīgu labumu sabiedrībai vai kādai tās daļai, it sevišķi, ja tā vērsta uz labdarību, cilvēktiesību un indivīda tiesību aizsardzību, pilsoniskas sabiedrības attīstību, izglītības, zinātnes, kultūras un veselības veicināšanu un slimību profilaksi, sporta atbalstīšanu, vides aizsardzību, palīdzības sniegšanu katastrofu gadījumos un ārkārtas situācijās, sabiedrības, it īpaši trūcīgo un sociāli mazaizsargāto personu grupu sociālās labklājības celšanu.

Tātad sabiedriskā labuma organizācijas darbojas kopējam sabiedrības labumam noteiktās jomās. Šī sabiedriskās organizācijas darbība papildus valsts dotācijām, ārvalstu fondu finansējumam, ieņēmumiem no saimnieciskās darbības (ievērojot likumā paredzētos ierobežojumus) u.tml. līdzekļiem atbilstoši Sabiedriskā labuma organizāciju likuma 9. un 10.pantam tiek nodrošināta arī ar ziedojumu palīdzību. Sabiedriskā labuma organizāciju likums noteic, ka personas, kuras ziedo sabiedriskā labuma organizācijai, ir tiesīgas saņemt likumos noteiktos nodokļu atvieglojumus (4.panta otrā daļa).

No minētā izriet, ka likumdevēja mērķis, paredzot ziedotājiem nodokļu atvieglojumus, cita starp bija veicināt finanšu līdzekļu piesaisti sabiedriskā labuma organizācijām sabiedriskā labuma nodrošināšanas nolūkos.

Vienlaikus Sabiedriskā labuma organizāciju likumā ir paredzēti vairāki sabiedriskā labuma organizācijas darbības ierobežojumi, piemēram, ir aizliegts sadalīt organizācijas mantu un finanšu līdzekļus starp organizācijas dibinātājiem un amatpersonām, kā arī izmantot mantu un līdzekļus tā, lai organizācijas dibinātāji, amatpersonas un viņu radinieki gūtu labumu (Sabiedriskā labuma organizāciju likuma 12.pants). Šie un citi likumā iestrādātie ierobežojumi un aizliegumi norāda uz likumdevēja mērķi nepieļaut sabiedriskā labuma organizācijas līdzekļus izmantot tā, ka no tiem labumu gūst organizācijas īpašnieki, amatpersonas un (vai) ar viņiem saistītās personas, jo pretējā gadījumā netiek sasniegts sabiedriskā labuma organizācijas mērķis – nodrošināt sabiedrisko labumu (*Senāta Administratīvo lietu departamenta 2021.gada 3.decembra sprieduma lietā Nr.SKA-37/2021 (A420136617) 11.–12.punkts*).

[9] Tātad, ja ziedojuma mērķis ir sniegt labumu pašam ziedotājam vai ar viņu saistītai personai un nodrošināt tādas ziedotāja intereses, kas nav saistītas ar filantropiju, tad nav pamata runāt par ziedojuma izmantošanu sabiedrības labumam, tāpēc šādā gadījumā ziedotājs nevar pretendēt uz nodokļa atvieglojumu.

Šāds ierobežojums pretendēt uz nodokļa atvieglojumu ir ietverts arī likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 10.panta $1.^1$ un $1.^2$daļā, saskaņā ar kurām ziedotie līdzekļi nav iekļaujami attaisnotajos izdevumos, ja ziedojuma saņēmējam noteikts pretpienākums veikt darbības, kuras uzskatāmas par atlīdzību, vai ziedojuma mērķī tieši vai netieši ir norādīts, ka ziedojums paredzēts ar ziedotāju saistītai personai, ziedotāja darbiniekam vai ziedotāja darbinieka ģimenes loceklim.

Vienlaikus apstāklis, ka ir konstatējama ziedotāja tieša vai netieša saistība ar konkrēto sabiedriskā labuma organizāciju

(ziedojuma saņēmēju), pats par sevi nav pamats automātiski liegt ziedotājam saņemt nodokļu atvieglojumus. Tādā gadījumā ir jānovērtē, vai pēc būtības ir iestājušies priekšnoteikumi nodokļu atvieglojumu saņemšanai – ziedojuma filantropiskais raksturs (tostarp nedrīkst tikt konstatēts pretpienākums ziedotājam) un ziedojuma saistība ar ziedojuma saņēmēja statūtos noteikto mērķu sasniegšanu (*Senāta Administratīvo lietu departamenta 2021.gada 3.decembra sprieduma lietā Nr.SKA-37/2021 (A420136617) 12.punkts*).

Apgabaltiesas ieskatā, ar filantropiju tostarp ir saprotama mākslas un kultūras finansiāla un materiāla atbalstīšana, proti, vēlme darboties sabiedriskā labuma veicināšanai, nesagaidot un nesaņemot par to atlīdzību.

[10] Dienesta uzturētajā sabiedriskā labuma organizāciju reģistrā ir pieejams biedrības iesniegtais 2019.gada darbības pārskats un turpmākās darbības plāns. Tajā norādīts, ka biedrības kā sabiedriskā labuma organizācijas darbības mērķis ir radīt labvēlīgus apstākļus tautas deju attīstībai Latvijā; piedalīties dzelzceļa transporta nozares pasākumos; veicināt sadarbību ar citiem deju kolektīviem un citām organizācijām Latvijā un ārvalstīs; latviešu dejas mākslas un tradīciju popularizēšana un apmācība Latvijā un ārvalstīs; aktīva piedalīšanās sabiedrības integrācijas projektos (*https://www6.vid.gov.lv/SLO/File/20bfab77-40ce-4bb0-8421-b1b9366ed249.pdf*)

Apgabaltiesai sniegtajā paskaidrojumā biedrība ir norādījusi, ka 2019.gadā saņemtie ziedojumi, tostarp pieteicējas ziedojums, tika izlietoti biedrības deju kolektīva vajadzībām, proti, Latgales novada tautas tērpu iegādei, ko apstiprina paskaidrojumam pievienotā biedrības 2019.gada bilance un rēķins par tautas tērpu iegādi (*lietas 67.–76.lapa*).

Izvērtējot biedrības sniegto informāciju, tostarp iesniegto bilanci ar tajā ietverto paskaidrojumu par ziedojumu izlietojumu, apgabaltiesa nekonstatē apstākļus, kas norādītu uz iespējamu ziedojumu izlietojumu pretēji biedrības kā sabiedriskā labuma organizācijas darbības mērķiem. Uz šādiem apstākļiem nav arī norādījis dienests ne iestādē, pieņemot Lēmumu, ne arī tiesvedības laikā tiesā. Pieteicējas veiktā ziedojuma mērķis nesatur arī jebkādas norādes par biedrības pretpienākumu veikt darbības, kuras uzskatāmas par atlīdzību. Līdz ar to lietā nav konstatējami apstākļi, kas ļautu secināt, ka pieteicējas ziedojumam nav bijis filantropisks raksturs.

Ievērojot minēto, kā to pamatoti secinājusi pirmās instances tiesa, dienests ir nepamatoti liedzis pieteicējai tiesības strīdus ziedojumu iekļaut attaisnotajos izdevumos. Līdz ar to pieteicējas pieteikums ir pamatots un apmierināms.

[11] Tā kā pieteikums ir apmierināms, saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmo daļu pieteicējai atlīdzināma par pieteikumu samaksātā valsts nodeva 30 *euro*.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmo daļu, 307. un 309.pantu, 329.panta pirmo daļu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda

apmierināt /pers. A/ pieteikumu.

Uzlikt pienākumu Valsts ieņēmumu dienestam mēneša laikā no šā sprieduma spēkā stāšanās atmaksāt /pers. A/ rezumējošā kārtībā aprēķināto un 2019.gadā avansa kārtībā samaksāto (ieturēto) iedzīvotāju ienākuma nodokļa starpību 120 *euro*.

Piespriest no Latvijas Republikas par labu /pers. A/ (personas kods /personas kods/) samaksāto valsts nodevu 30 *euro*.

Spriedumu var pārsūdzēt Senāta Administratīvo lietu departamentā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesnesis referents K.Berķis

Tiesneses I.Amona

V.Zommere